

ASL-61

Punjabi Poetry

Molana Mohi Abdul Sultan Sahib Waiz
R/o Kharyanwala

Maqam Nati Rasool محمد ناطق الرسول

Madah Shiekh Abdul Qadir مدح الشيخ عبد القادر

Nasrhet Name

نصرت نامہ

Mushtajai Press Lahore

20 pages.

الہی پنج امید یکسا

مصنفہ مولینا مولوی عبدالستار صاحب واعظ ساکن کھاریا نوال

مجموعہ نعت رسول مقبول

مع

شیخ عبدالقادر

نصیحت

حسب فرمایش حاجی چراغ الدین سرحد الدین تاجران کتب لاہور بازار سہری

مطبع مصطفائی پریس لاہور

61

— Punjab —
Molane Abdul Sattar
Said

Wazir
Majma-e-Nadwi-ferret
Madrak Sheikh Abdul Qadir
Nasihat Name

Mudrafi Press Lahore

20 pages

ASC 61

بسم اللہ الرحمن الرحیم

مدح حضرت رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم

الف۔ اللہ نے بھیجا پیر سوہنا گہناں جتناں لیا آئے
یونہی بالغیب اسبق دیکے سالوں لگاں گل سجھایاں
الف۔ اللہ نے بھیجا پیر سوہنا جہنم واسطے غریبوں
دینا بخش لاکھ نشان پورا پیر و بابجہ نہ کچھ دیا و ناسی
پ۔ بہت فیصلتاں یمینہ لوں لا فضل دیناں لہا لسی
ملن نت مبارکاں اب اندر کوئی خوشی آواز سناؤ داسی
ب۔ بند ہوئی اک دوزخاں می حدود جمیاں پیر و راز
قطب ثاقربان سنجہاں غصہ منگن واسطے فیض دہا

جدوں ملک یوچہ سردار آگاہوں کفر نے بہا جڑا لیاں
ستار بخش توجید و گنج کھلا کئی دولت نعتاں لیاں
بوہے دوزخاں عو اللہ بند کیتے جہڑی تپیاں نیکو فای
ستار بخش جے نبی پیر ملداں پھر کوچنا تے جنوں لسی
جدوں شکم اندر نبی پاک آئے ملک نام توڑی نظر داسی
ستار بخش ملک ریاں تھیں کئی حمدناں کراؤ داسی
یوسف سنے کل نبی مشتاق تھیوں کونے مصر و راز
ستار بخش کیا آب حیات کنا کافی نور نہاں خیر سوہنا

تندوں بہشتی خوشی ہوئی جدوں ہر سب دار کیتا
 کرسی شمس سمان صلیحہ بولن ملکات ریا آن دیدار کیتا
 تندوں جلمہ سربہاگ کونو خوشی ابدی یہاں ہوئی
 فخر گود وچہ نبی سردار آغنی دولتات جتناں ل ہوئی
 شش ثنائی شوق تہیں میں لی اے مینہ نبی پاک جایا
 طوبہ رکھہ ہشتان چیاں کیتی طبعاً نوچہ محمدی کورسایا
 شش ثنائی سپرد آونے نوں صبح سنوار دی تہنطور
 ملکی بادشاہ نے جدوں قلم پایا گوں کفر دمی نی چوئی
 جحدوں سلامی شمع جاگی گئی دی لٹا سمانتیں
 جہڑا شان محبوبے سنجش یا نہیں شان ملیا سلیمان
 جحدوں مجرب نے جنم لینا لکھے ملک رکان وے
 بھیجی رنج مہر واریاں دی ہاں ہدیہ سندھ لاوے
 حق پیغمبر شان گل نہیں مصطفیٰ واکشی ہاں
 مولے ہے توں پناشان پہلا جدوں چہ تورات میں پایا
 حق قبول مقبول سار عالیشان رید پیار یاد
 جتھے بدر منبر اٹو چکے اونچے چمک رہی پندی ریاں دی
 حق خضر الیاس و دناوے لی مرتبہ نبی داستان کیتا
 ابی اہب تائیں سنے رن پھر کے مولیٰ دوزخانوں چلاں
 حق خاص نبوتو شان عظمت قلم پرکتاں خیر ہاں ہر

چمن باغ پھل لیاں ٹہن کھجور حوٹ تہیں ہار سنگا پر کیتا
 ستار بخش محبوبے عالم دو ہاں لیاں چہن کیتا
 نوروں نظر آیا شیر نیدار چشمہ پیکے خضر و احام خوشحال ہوئی
 ستار بخش اس پیر دمی رنبوں ہر گل یاد دہاں ہوئی
 میرناں کیوں شس نے ریس نی جیند کول محبوب واریا
 ستار بخش سب متان ہیاں گے جنہاں ل نصیبانہ پیریا
 ڈٹھا کتب کے کوٹ نوشیروان از میں جتناں ل معصوم ہوئی
 ستار بخش اس پیر دمی رنبوں رعبوی پیروی ہوئی
 کھلا فضل کے گنج تہیں فر پار اپا سوگے خوش سلطان تائیں
 ستار بخش سردار واکھد عالی کون اے اوس مکان تائیں
 آیا جتوں تہیں تہاں ریشم کوثر آب سرکار دے ہاں وے
 ستار بخش نت کبدا اس غشوق دیوچہ پندرہ چا وے
 جیند واسطے اب تعظیم کارن وں چہور کو چند آسمان آیا
 ستار بخش جان مسبان کر کے نبی پاک بیناں لیاں
 نبی پاک نے ختم کیتی خوبی شان پیغمبر ریاں دی
 ستار بخش جونہی امر مٹن مری مست بلیس عمار باندی
 ابو جہل نوا آتشی پئے سنگل جہوں اس نے نریمان کیتا
 ستار بخش جس نبی ی حب نامہاں کھری کھڑاں کیتا
 گھوڑا شتر نہ کرن پیشاب بول چہنیکے کار سوار ہوئے

مگر کڈ دے لگا کھا چھین جان جنگ دیو چہ در سہو
 و۔ دوستی نہی دخی خاص سچہ جوین و شنی رجاں سہو
 کلمہ کہن لگی کیا پاٹ سینہ سن نہی انا م قمر سہو
 و۔ دور سہو نیا شجر بر کو لوں قلم دور سہو عقل شعور کو لوں
 جوڑے سہو کہو قدم غش و نئے بانی نئی حکم حضور کو لوں
 و۔ ذکر معراج دیانت الاجدوں ستار کوں مائیونے
 ر لکے قصے مسیت حال چمن جہر نال سہو ر دلائیونے
 و۔ نوات محبوب کو نور تائیں عالی شان عالی نوات کوں
 اقصیٰ زین سی جندی سیرن بہری فی نور کوں
 و۔ ر بد حکم نہیں قصی نبی پاکد و برو آن سہو
 بھجے رہے شام ملک چوں کچھ معجز خلق حیران سہو
 و۔ رحم کمال نئے خلق سوہنا سدا و شنی خزانہاں سہو
 قدم رکھیاں ہیں لحد بولے نیویں نظر آرام ہی آل سہو
 و۔ زور وصال سی نید کو لوں دی علی دیو چہ در سہو
 وقت شام و نہی نے دعا منگی و بلا عصا و سہو لہو سہو
 و۔ زہد عباتاں و سہو وں جنہوں بنی سطر پیار سہو
 اندر حاضری و دے پیار و انگوں جہر ایا و تالہ در سہو
 س۔ سد کے کل پیغمبران وں وں بے شاق تیار کیتا
 نبی یار و روبر و بڑھن کلمہ حکم رب جمن پیار کیتا

ستار بخش تلو ار محمدی نہیں ستر قدم توں قتل کفار سہو
 کرسی نشان اکون بیان کوئی جاو رہی قلم روا سہو
 ستار بخش جو مٹن اس سہو کو لوں نہی گم انشا سہو
 نیرے جوڑیوں شش شش بلندی میں سی توں کوہ طور
 ستار بخش محبوب آفراد و جد و چھٹے حال منصور کو لوں
 نہیں سی دنیاں مہم ہو دیاندی سیکے موان تھیں آئیونے
 ستار بخش کیا معجزہ بکھریونے جدوں پروا نیا از سہو
 و۔ زخم خیر سہو و دفع زہر سہو و لبیاں مچھیا آب حیا کو لوں
 ستار بخش جیسے گنہگار جرمی قطعے ت ہونہ ملکی تھیا
 جبرائیل نے تلی نے رکھو آندی ل و ایک حاضر سہو
 ستار بخش ل جان بیان کے قوم کافراں سی مسلمان سہو
 رکھن نہت سنبھال نہا نیاندی لی گرم نے سرم کمال سہو
 ستار بخش کیا نیک نصیب کے جہان نال پیاریدہاں سہو
 تدوں عسری قضا نماز سہو علی شیعہ نال بنیاز سہو
 ستار بخش جیسے پاؤں پار سہو و جہان نال سوہناختا
 ایہو جاندا ملک سا پیار یار کو یار و پار سہو
 ستار بخش جو تالہ از ناہیں بلانتک و نو کفار سہو
 اونھے سچ کر کل پیغمبران نہی نال بیان توں کیتا
 ستار بخش و تہ قوم کفار سہو جہاں پیشوا نال لکھتا

سوسنہا جہاز ملحق سونہا دور و نال پیار بولا
 کچھ کو نہ ذات صفائیں می جہڑا پس ن کاوند
 شش نشان نہیں کسی نہی مسل جیساں سی نہی تم
 واہری طرف اک روز نشا حسن نظر اڑی شش عظیم
 شش رنہ سوز حسن و یار جان نین کچھ تو بعد ریا
 وور بین جید می نہی نہ سونہا پیشوا امتا ساریا
 ص صفت محبوبی ص صحت جین حیا خطا
 کلمہ بول کوہی عرض کینی میری پوجا ملک کیتا
 ص صفت سہاوندی عجب سہی نہیں نہی ان نو وانی
 چاہرے بہت سنبھلا لک عاجز انوں پیار کیتا
 ص صفا منی حشر نول جزا ندی بنی پاک نوا وریا
 کے اپنے حدود عامنگی زرد و سرور الیہا
 طرف سول جی وں ومارن اسطے شہر الیہا
 سننے رکھو سچے سردار عالم اوٹھے معجز الیہا
 خط طہر شان محبوب لا نہیں چھینا حشر میں
 اوٹھے امتی امتی نہی بولے جد و کرک سی گان میں
 خط طہر اکل پیغمبر ال وں نہی بولے حشر
 دوسرے چکیا نور کوہ طور اوپر سر رکھیا ادب منظور کیتا
 ع علم نے عمل نہیں فیض و جہیونی عشق الیہا

او ملو سالوں حسن پار جانا پیر اتیار ہر حکم فرماوند
 ستار بخش کیا پیشوا پیر یا او گنہاریاں سہاوند
 جہڑا نول علم حسانا پس قدر نبی وار ب حشر میں
 ستار بخش تے رب افضل ہو و تیرے رب جام ستیم تلپ
 جہڑی طرف سلام دسی کجاندی گو سہوی پیر متا ریا
 ستار بخش جوادس بار آیاں پیرا سہوی او گنہاریا
 بنی کچھیا جبل نول ن ہاں میں س انت سول جہا کیتا
 ستار بخش اند بار ۱۲ ہزار کافر سچا دین منظور شتا کیتا
 جتھے دین کھن گھبر کتن نہیں شتہ مریدانہ پچور دانی
 ستار بخش نصیبانہ با سہی ہلیا شتہ مریدانہ نور دانی
 عرب ملک پنجاب تایش چارو لطف سردار دہلیا ہویا
 ستار بخش محبوبان جلیاں نہیں زمین شش سما قران ہوا
 اوسے دکنے ماریا وال سول سروں کھنکھن کالیا
 ستار بخش محبوبا مار شمن اندر دوزخا رنے والیا سی
 حدود پو گیا ہول پیغمبر ن فکر کنگے اپنی جاتا میں
 ستار بخش کیا رب فضل کیتا واپشوا جل نسا میں
 شش نال بلبل کات کیتی و سید وقت سردریوں
 ستار بخش محبوب کتوف نول میں طہر ان سما پر نور کیتا
 شش کیا اس دھیم ہن جہڑا پیر وی المسلمان ہوا

ہواں علم نیاں مرو و سو کہ جہرا نبی دارد و فرمان بیا
 مع عیسیٰ نبی امت اپنی کیتا پیار دیناں و نائیں
 ساڈے کلمہ نہیں رہیں ہوگ راضی کسی جنت لوجہ جا ویا
 مع غیر مخلوق ل قدنا ہیں کس مریں محبوبی ن او
 نزع وقت ملے موطہ مومنانوں و افضل جہر مسلمان
 مع غیر معبود نہیں پا جہوں نبی پاک جیسا کشاں نہیں
 ختم عمر صدیق و پیارنا ہیں کلمہ نبی اوس مکانا ہیں
 قمع محمدی تنگ آئی کے پیالیوں و صوفیوں نے
 نہراں پنج ٹریاں سچے ہتھ و چوں گھوڑیاں ج پو او
 فائدہ تابعداریاں اکائی لور نہیں ان سیر یا ندی
 جان حبشی بلال نے حسن بصری عشق دیا منیر لاجریاں
 ق قدر محبوبی ن علی جہوں جنتا ندی کنجی ہتھ آئی
 اول آخروں کل سوار یا ندی سونے یاروں نے مہر لائی
 ق قدر محبوب و ارچا نے نہیں بات حساب وچہ و نیری
 کلمہ عشق نے لکھیا و یکھ آدم نکے آس تقصیر بخشا و نیری
 کس کول آ کے جدوں فراں نبی پاک اشا آزمایا
 نتیجہ پیر نہیں متبعوں یہ ہوئی تیجہ آنکے عرض یا سی
 کس کون و جا جتید نام احمد حنیوں سلا لوجہ و نیری
 مکر و چپ مزیع مارن انہوں مار کے رجا رکتا

ستار بخش اس علم نہیں فیض سنوں جہر علم نہیں فیض شیش
 جے محمد رسول حق منوں لٹاں راہیاں نہیں پاؤں نائیں
 ستار بخش محبوبی کائناتوں با پیوں لکھا و نائیں
 شیشے ڈال پانی جبند غسل و الاوحی لیکھا آسمان
 ستار بخش اس فیض نہال کلمہ و آ و ندا پاک زبان
 ختم علی عثمان می محبنا ہیں اتھے دین سلام بیان
 ستار بخش محمدی عشق با جہوں پڑ صحر علم چو داں مسلماناں
 روٹی جو اندی کا صحابہ ندی سار فوج جنوں طعناں کہیں
 ستار بخش کیوں حشر نون تنگ ہوئے جنہوں اپنی تنگ بو
 نہیں نتھ سو یا وندی تڈیا نون کا لور نہیں نڈ قیر یا
 ستار بخش اس پیو اپیر با جوں کوسر می یہ پڑ یا پیر یا ندی
 ملا شام ملکہ ملک خس کوثر اٹھاں جنتا ندی ملی و شام
 ستار بخش محبوبوں ارچہ ورمائی با قہار پڑ بختیں
 جہاں بھڑ کے دند فریا کینے قدر جا ندریت و نیری
 ستار بخش اس خاک اگر میں مہر پیری گلہ باروں
 پیسا پیوں پارسی ک تیجہ مرمن تعظیم نوں یا سی
 ستار بخش لاکھاں مسلماناں کے ابو جہاں بیان لیا یا
 بجلی لگ دی انہوں کو لک لکھی سیومر و و مکر کتیا
 ستار بخش منکر و سعال مرشن شیشو نال انکار

ل۔ میں آج کل فاطمہ کو دیکھ کر چاہتا ہوں
 منگے دُعا کر رہا ہوں اور چاہتا ہوں کہ وہ
 ل۔ لکھیا کا فرماؤں اور میں نے حکم نہ ہوا ہوتا
 جیندا اور تمام پیغمبروں کو رکھ کر دیکھتا ہوں
 ہم۔ مہر محمدی رکھو اور تمہارے حکم نہیں غیر ملک
 کاٹی بندگی نہیں اس کی جہڑا غیر پیروی پال
 ل۔ نیت جیم کریم کو لوں جبرائیل کی لیا ہوا
 پہلوں و سلام درود بولے پھر حکم سنا ہوا
 ل۔ نبی سرور اور گورچوں میں حشر نوں بندیاں
 جبرائیل جگاوسی و کبریا کی امت اپنی لیا ہوا
 و۔ وچہ میدان جنگ اندر نبی پاک کو پہنچا، مٹی
 سوتے فوراً ای فیر سردار عالم لسی زمین نیز تلواری
 و۔ وچہ تمام پیغمبروں کو نبی پاک نے اکر ام ہو
 آون کن ریارتاں نبی سا چارون طرف واد سلام ہو
 ۵۔ ہوز تمام پیغمبروں کو جدا جدا ایک علم انعام کیتا
 چچرتیک محبوب پیر پاکیاں و تے بہشت جہان کیتا
 ۵۔ ہوز در انہاں کیوں جانیاں شوق نور ایمان
 ایسا نبی محبوب امتا ہے جیسا منار بجان ہو
 لا۔ لکھیا آکھتے تفسیر اند جوں خبر کتاب ماوندی

بی بی فاطمہ تنگ لیا کروں ہوں نہاں
 ستار بخش کتنے مسلمان ہوئے جد و قدر
 ہاویں گی کہ نور شتیا اندر نور ایمان نہیں ہوا
 ستار بخش محبوبوں پیار کر کو مولانا نہ صلوٰۃ پوچھا
 نہیں اس میں جوں جہنہ جاری حکم آگیا جل جلالہ
 ستار بخش جس پاس نہیں مہر کلمہ بلا شک مرد و نالہ
 حسن فرج محبوب دیکھنے کوں اندر عشق جہولہ آوند اسی
 ستار بخش جو ستیاں پاس و خود خستیاں بولانہ
 اول بول کر حمد اللہ اکبر امت یاد کر سن حال جلدی
 ستار بخش اس پاک محبوب کی سن سن استقبال جلدی
 پتھر شہیا کا فرماؤں نے نوں کے آبدی سایہ دار ہوئی
 ستار بخش جو اس امر موڈن نہاں لیکھ نصیبانہ ہوا
 جبرائیل سید ملکات ریاں اندر وک و پیش علم ہوا
 ستار بخش اس سور کی سنگنا بین جس نبی سا تمام ہو
 جتنے علم سن کل پیغمبروں نبی پاکوں اکر ام کیتا
 ستار بخش سب ملتاں میں یان و ظاہر اسلام کیتا
 اٹھے وقت ننگن مٹھے نور والی نہیں رہو تابع آن ہو
 ستار بخش و ستار محمدی تہیں سلیمان و اتاج قربان ہو
 کرے قہری نظر جہ عالم اکوں نور و نور و نور

ع عیسیٰ بن مریم بن عیسیٰ بن خلیفہ بن خلیفہ بن خلیفہ
 سادے کلمہ تہذیبی نظر ہوئی عالی پیشوا و زحمتا رکیتا
 وال وال تیرا توں لکھ عاصی ساں سیار با تو رکیتا
 اللہ سیاتیری س لکھ ہو جگہ سر بہاں یاں
 حکم کیا بہار اعمال نامہ کمال یاں محال یاں
 الف اللہ ی پاک سر اندر مدح شوق دیناں سنالیاں
 خاندان محمدی تھے لیکے میاں چہ دربار دجانی نہیں
 الف اب جیادوی طرناہیں تیر عشق دہی حریاں نہیں
 ابہو عمل میرا بہو بندگی ہے جہڑی نظر دے پاچ لیا نیا
 ی یار یا سا یادیکھ لیا مگر ل سچیا یار یا تیرا نہ
 جلدی بھیج نہانے توں پاس میر عمل دوا کیا ہو تیرا
 ی یار استاد سب خوشی میر اور پسا ریاں کسم و ما و مائیں
 خیر خیر خیر و میناں ہو خیریں خیر و میناں پاونائیں

ستار بخش حل اس قدم پھر جہند گور آرم پوچا وند
 او تھے کسے مقبول نہ جہاں ت پائی خنجر و دیکھتیا
 ستار بخش نفس خنق معلوم ہو یا جہد و عشق گرم باز کرتیا
 تیر غم خاص محبوب دہی لیکے سنگ جہد و فضل کماں یاں
 ستار بخش عیض منظور کرنی تیر لطف و سیکل یاں
 چار یا اچھا حسین تائیں نے لنت صاف پہنچا نیاں
 ستار بخش نہیں نبدگی ہو میری کہ تفسیر بخشا نیاں
 تیر فضل نے کرم تہیں سیاں بہا وین نیاں
 ستار بخش منظور بخش مہینوں یکھاں و سیکل یاں
 راہیں چور پوچا سا پار جانا وں کچھ کچھ گم یاں
 ستار بخش جے بدل پیا تھسا سو نہا کلمے نیناں
 کلمہ پاک بخشش ع وقت توں اسل دور پور نہ ونا
 ستار بخش جس پیروٹی ح بولی توں اسل ونا

تمام شد مدح حضرت بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم تصنیف
 مولانا مولوی عبد اللہ شتار صاحب
 ساکن موضع کھارپانوالہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مدح عالی درجات پیر عابد القادر قدس سرہ

<p>پیر حقانی قطب ربانی نے دوست سبحانی شمع نورانی چاروں طرفوں منظر جانن لایا روزے دار تو لد ہوئے شیر نہ مٹول پتو نے تازہ دین بنی داسو پا برکت رد نق پائی بالغ ہو کر زور شرع تھیں ہوئی گل سیاہی زندہ دین دوبارہ کر کے محی الدین سدا یا چوراں لوں رب قطب بنا و نظری وہ جدون شن شن اندر شوق ربانے آن مکان بنایا یاد نہ رہی غیر محبت پلک آرام نہ پاوے</p>	<p>مدح مبارک عوٹ الاعظم محی الدین جیلانی جد ابو صالح دے گھر اوس قدم مبارک پایا ماہ رمضان مبارک اندر فصلوں جنم لیونے جلوہ نور پیا لہد اوس دور گئی روشنائی جہدیاں فرضوں ترک کیتی اُس محبوب آہی خوب تسلط حکم نبی داد وحی وارٹ لکایا تالبد امرید میراں سے عالی درجے پاون ایسا کامل عشق آہی عوٹ الاعظم پایا - در محبت غالب ہوئی جوش نہ جریا جاوے</p>
--	---

حکایت

<p>دین دوا میں دوست پیارے سارا زور لگایا علم طبابت کامل آہا عاقل باہجہ شماروں</p>	<p>سُنیاں میں کچھ شاہ میراں وقت بہمانی کافر کول قارورہ بھیجا دارو پچھن پاووں</p>
--	---

دیکھتے فارورہ نال محبت رور ومارے آہیں
 جس تن اندر عشق آہی آتش چھوٹکھاوے
 انہاں بیماراں رن وار وید انہیں بازاریں
 دیکھتے فارورہ قید سیانے فیض حقیقی پایا
 کیا کیا عظمت صفت میراندی عبدالتبارک
 جس لوں میں تھی بعداری پورا مومن ہوئی
 جو کوئی منکر امر حدیثوں عمل خلاف پلیداں
 نحوث لا عظم کہیلا ہے ہوں شر اوٹھ قطاروں
 ترک نمازوں مڑے کو لوں بدعت کماون
 اوہ ٹکڑا بھی مین نہ دیکھ جڑا پیر نہ بھاوے
 جیکر راہ مولے دے دیون نیت غیر اٹھاون
 رب سول بھی اضی ہوونٹا لے پیر جیلانی
 اوہ ٹکڑا منظور نہ ہو سی جے سومال لٹاون
 جیکر یار صویراں تہ مقدر نہ کرک شہوتی ہوئی
 ربے نام نیاز پکائی کرن اقرار زباون
 مانگ نماز جے یار صویراں جلان نشاید روا ہو جا
 سخت طبیعت جاکم وانگوں نہاں پیر بنایا
 پیر پر رحمت پیر حقانی ایسا پیر نہ جانوں
 باباؤں یا منبتوں دیون کہیا پیر تنہاں

اب بیمار علجاں کو لوں بچنے والا نا ہیں۔
 جاں تک وصل نہ حاصل ہو وگدو آرام نہ پائے
 شربت شوق پیالے پیون خالق می سرکاروں
 نال محبت نہجوں برسن کلمہ بول سنایا
 اوڑک ابھو منکر اس کا کافر دوزخ جاوے
 امروں منکر کافر مومسی اس چ شک کوئی
 نحوث میراں اپورا دشمن معواے کوڑ مریداں
 پکھلے اوپر نمازوں تک میں پھڑاں مہاروں
 بعد مہینے ٹکڑا دیون خاص مرید سداون۔
 دل چ نیت نال دھے ہو موت سنا لوں مے
 طعام کلام ثواب میراں ختم درود پہنچاون
 درجہ ملین کمال ثوابوں رحمت وہیں جہانی
 اس چ نہیں میراں اذمہ آپنے نہ کرکماون
 اس میں باہجہ ثواب میراں فعل نہ رگیا کوئی
 یار صویراں نہ چھوڑن روئے خوف کھن نقصاں
 پڑھن نماز تے نہ پڑھن نہیں جیونکر خوف آوے
 جٹاں می جویں کھل تارن ہالہ کیوں نہیں آیا
 شفقت رحمتاں پیونا لوں میں مومچھانوں
 عمل ریا منظور نہ رہا لوں کیا پیر واہ میراں

بہتے لوگ پاؤں دیون لہذا نیت نامہ ہیں
 فرض رکواۃ جلیواں حصۃ قاتل ہر دیوبے
 آکھن نام خداوے دیکھ جو بیباں یہ سب باتاں
 عوث الاعظم آپ بلوون شہرک حرام سنایا
 بیت بتی وچ بہت پرستی سہرگز دخل پاوے
 یارب حرمت شاہ جیلانی برکت نبی گرامی
 یارب برکت کل سہولان محبوباں برار اں
 برکت عزت چار کتاباں برکت عزت تیری
 یارب حمد ہزاراں مینوں لکھاں حمد تنائیں
 وہیہ توفیق ہدایت مینوں تیرا شہر الاواں
 کمال درود رسول نبی نوں باہجہ شہنشاہاں

خوب اب سنواں اس مہوسی تپندہ ہیں
 دسواں حصۃ خوش ہو دیون ولت وافر تھوہوے
 جے خوف خدا اول چہ ہو کوئی بن آنا
 عامان کا اپنی طرفوں نواں طریق بنایا۔
 عوث الاعظم دے گھر اندر کدی نہ شہرک سماوے
 برکت حسن حسین پیکر اہل لبیت تمامی
 برکت کل اصحاباں راں خاصاں نیکوکاراں
 فضل کریم نہیں کریں خدایا پوری جنت میری
 میں نہیں بھی ہو کر میری نہیں فیما منتہا
 بھی منظور کریں جس بلے وچ سکرے آواں
 اس دپاروں فضل بے نہیں ہاں فیض ہزاراں

حکایت

جنہاں ناں چ عوث الاعظم شہد سن سیرانی
 پیاس لگی جد شاہ میراں ہوئے واسی سی
 او سے ساعت فضل بے نہیں چٹل آیا
 اکھیاں ہو کیناں تاں میراں دل کی تسلی
 مشرق طرفوں چہ ہواوے ڈٹھا تخت عیانی
 طاہر ہو کر شاہ میراں نال پیار بولاوے

کر دے پیر وچ جنگل جین جاگہ نہ پانی
 آکھن کدوں پیانگے پانی جدر آب پیاسی
 اوس جنگل وچ سن لگا رہا باب بنایا۔
 جگہ بندی وچ الی انہاں کیناں مینوہاں ملی
 اوس تخت اہر اک سوہنی رت جانی غم نوہانی
 سوہنی صورت دیکھن حضرت پبی کبھی نہ

اے نوحث الاعظم میں ہاں خلق تیرے پالن والا
 کل حرام حلال تیرے تے کینتے میں محبوبا
 حضرت نوحث الاعظم سن سن گھاں پڈر بونا
 اوہ روشنائی رہی نہ کاٹی ہو یاوت اندھیرا
 اے نوحث الاعظم جاہن تیری مینھوں ٹی خلاصی
 جیکر علم شرع دانینوں نہ ہوند سلطاناں
 میں شیطان ابلیس اے شینجا ایسے مکر بنا کے
 کہن لگے ملعونا ساؤں مدد علم نہ کاٹی
 جد علم دی مدد روانہ رکھی نوحث الاعظم یارو
 خیال کرو جالسیاں ونے شیطانوں مکر ڈرائے

میں ہاں تجھ پر بخش کنندہ قادر رب تعالیٰ
 کھاویں ہرے ہنڈاویں جتنے اے میرے مطلق
 پہو کن پٹھما عود تے اکھن روہو املعو نہ
 پھر اس صورت لہندی طرفوں جانا چہکارا
 واہ واہ علم شرع دی نینوں دکتی خاصی
 قابو آ کے کدوں نہ جاندوں میں ناں یماناں
 تیرے جیسے شرمی میں کان فر کینتے پٹکا کے
 ربدی مدد تیرے پاسوں ساڈی جان بچائی
 پھر لوکاں کد کہندے آجے میرا نام پکارو
 عامان ی پھر شینخی شوخی او تھے پیش کی جا

بیان عمل ریاضت

ایسے طور عدالت ہو سی پیش جناب آہی
 رب کہیا اسیں ہر مشکروی نید زبان کریا
 جد اجد اہر دین داد فر حاضر کیتا جاوے
 جس رستے پر چلدا مون رب اذکر کر لسی
 ہر ہر حرف گواہی لیں حکم خدا رحمانوں
 جو مشہور کرے ویکھا لا عمل عبادت سائے
 بعضے جاہل نے منکر جو کچھ عمل کماون

حاضر نہھاں پیراں چوں ہو سی صاف گواہی
 بولن گے تنہم پیر نہھاں د کوئی نہ عذر چھوڑیا
 احاطہ میں گواہی لسی جو کچھ عمل کماوے
 اوہ رستہ اس مومن تا میں صاف گواہی لسی
 سخن بچھو وہ دینا جو کچھ کہیا پاکے بانوں
 اوہ منظور نہ کرسی مالک اے پیش خوار ی
 کرن دیکھا لا پھاؤ کر کے اجر و خالی جاون

برس پچھوں مسکیناں تائیں جو کچھ طعام کھلاں
 رب و اور تائیں ہون کھاؤں یاد احسان آئے
 بیٹھے دین قرآن ملاں مجلس جو طری ری
 رب حیم بنایا انہاں مگر جاؤں والاء
 اکو عمل کیتا جس نیکی لکھ گواہیاں پاوے
 اک نیکی اس پاسوں ہوئی ملکاں پر ح سناوے
 اکے نئے بد عمل جو اس میں وہ رب ٹھاوے
 بعضے غنی پکاؤں کہا ناشوکت شیان کہاؤں
 اکھن خنیا ندے منہ پوسی ہوگ نواب سوا یا
 غنیا ندے گھر غنی پہونچاؤں بھر بھر طاشن گلاں
 اصل کچھ تاحب جنہاں نوں خاص اسدو سچ ٹی
 دو جا ایہ جو اللہ کارن جس پکوا یا کھاناں
 جے اوفہ کھانا دیون والائیت خاص کر پیدا
 و الیٰ لیل علیٰ حبم وچ حکم قرآن بتا
 اک مسکین کرے جو راضی خوشی جہان کرے
 مسکیناں نوں اوہ کیا جانن طلب جنہاں مشہوری
 مسکیناں نوں حاصل ہوو چاکھن جو گا کہاناں
 جبکہ مومن ظاہر کرے کرے سخاوت کوئی
 اس مشہوری اندر مومن رہبر گنیا جاوے

دو ہر ساں نک خلقت کے گن گن چہ سناؤں
 کہن دن دتا نام خدا دے چا وڑمول نہ جاوے
 اس پر اپنا نام لکھاؤں ل وچ بے اعتباری
 کر کے عمل منافق ہوو سنہند امانت کلا
 کیوں پ اس سے بدیاں فترت جتنا جتنا
 محل بریا یاں دنہ آیاں رب نہیں شرمے
 مرجاوے شرمندہ ہو کر مجلس مول نہ آوے
 اک اک ہدی مٹھو مٹھو چاول گہر گہر خیراؤں
 تہوڑا دیون رمزم وانگوں نام نیاز ایکا یا
 دھکے ملن سوالیاں تائیں جے امید نواباں
 ظاہر کرن سخاوت عملاں تنہاں جتنا کوئی
 غنیاں اکیا ورنہ اس پر ح سناؤں یار سناں
 عاجز مسکیناں محتاجاں رضی لے کرے دیندا
 حق مسکیناں ل سخاوت امر خدا فرمایا
 وچ اخبار محمد راوی خوب وائیت لیاوے
 عمل یا سبے منظوری خبر قرآنوں پوری
 غنیاں و گھر کتنے رحن دیکھو اللہ داہناں
 دیکھ مینوں سب مومن سن ل وچ رہی
 جو میں جوان بہادر جنگی اول تیغ چلاوے

سجھناں لی برابر مومن اجر سخاوت پاوے
ایسے طور جو مجلس اندر مال حرام ونجاوے

جیکر اُس پر رحمت ہووے ذکر نہ کیتا جاوے
ساری مجلس ختم اُس پر غضب الہی آوے

حکایت بیاری

سی اک عورت وقت نبیؐ کے صاحبزادے نصیب
خدمت پر رسول اللہؐ کے شوقوں سے جاوے
نال محبت بدی طرفے دل تہیں حاضر ہووے
اُس بی بی نے فضل لاہوں حدایت پائی
حکم خدا و خاوند تائیں کر کے پیار سناو
نعم دے اندر رہی بیجاری رکھے چت نماناں
خدمت دیوں راضی کر کے عرض سنا تائیں
میکے و انگوں نال محبت جے مسجد دل جائیں
باہجہ نمازوں گندا بندا بھر پاناں پلیدی
سنت پچھوں ل خاوند رحمت آن سمانی
آکھیں لہذا اللہ فجر کے کراں نماز ادائی
عورت مسکرا بھی ہوئی آکھیں صدقے جاوے
ایہرا پہل تائیں اُس فوں خاوند نے فرمائی
آکھیں فجر و اول جیکر توں پوشاک لیاویں
راضی ہو کر دیو بی اٹھیا لیسناں مال زیادہ

پوری تالبدار نبیؐ کی سُن فوں یار حبیبہ
جو فرمان نبیؐ دا ہووے اُس پر عمل کماوے
دل متوجہ زوقوں شوق فوں نیت نماز کھلوے
خاوند اُس عقلوں خالی دنیوں خبر نہ کائی
اُس بند نیوں ربی طرفوں خیال نہ آوے
خاوند میرے پا اٹھی دوزخ اندر جاناں
اے پیارے پکڑ ہدایت دوزخ بہا چائیں
روز قیامت سیاتھ نبیؐ کے عالی درجہ پاویں
بخشش نہیں خدای اُس فوں نہیں شفاعت نبیدی
فضلوں صحبت نیکان روں پیچھ نہیوں پائی
مگراں پاک پوشاک میری اتنی بات سنائی
انشاء اللہ فجر نے تینوں پاک پوشاک پہناوے
کیڑے اسد لیکے بی بی ہوئی کے گھر آئی۔
فجر ذکر ساں پورا دیسا ختم حق سناویں
فجر و اول پورا کر ساں جو فرمان تساوے

راتو راتیں ہو گئے اُس نے اوہ پوشاک سُکائی
فکر پیا اُس عورت تائیں دیکھ متقدّر چالا۔
رو کر حال سناؤں رن پاس نبی کے آئی
عرض کیتوس تا سکر اگوں بولیا نبی ربانا
حُب غا زاندر اوہ ہو یا حکم دیا ب سائیں

فوت ہو یا وہ خاوند اُس ابجے پوشاک آئی
شاید میرے خاوند تائیں سُن کی ہو گئے االا
اُس نہیں آؤں لب نبی نول ری خبر سنانی۔
فضلوں تیرے خاوند کارن ساجنا ریحاناں
وحی کہیا توں حبیب زے اُس طر فوجا تیں۔

بین مسیح سعدی حمزہ اللہ علیہ کفۃ خیرہ

چہ نعم دیوار امت را کہ باشد چون نوپشتیناں
چہ پاک از موج بحر اں را کہ باشد نوح کشتیناں

نصیحت

دنیا جانوں مومن تائیں ہے اک بند یگانہ
آؤں دنیاں باقی دیکھو اوڑک اُس افانی
دولت دنیا لشکر حشمت ہرگز کم نہ آوے
گہوڑے بیلاں کم نہ آؤں ہانھی سنے عماری
محل چبارے پتے رسن سبجھو بنے بنائے
لیف نلایاں پتے رسن جوڑے نوین آنے
اس نوں مسکے پھرن نصیحت عاقل سگہر سجا

جنت ہے کفارات تائیں نوں پھر سمجھ نداناں
حاصل اُس نہیں سنج بلا تیں سختی اور حیرانی
ہے بندہ مسکین چارہ کیونکر موت کھلاوے
منجی اونے ملے اُس نوں اوڑک دی سواری
سخت اندھیرا خبگل ڈیرا پھیرا موڑ نہ پاوے
مٹی وچ سواوے اُس نوں رکھن ٹھیم سرانے
کیوں ہو رہا معرور اتھ بندہ جن بنیاد پکھانے

تمام شد

قال الله تعالى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ الْآخِرَ
 ترجمہ اے لوگو جو ایمان لائے ہو۔ فرمانبرداری کرو اللہ کی اور کہا ما نور رسول کا۔ اور صاحبوں
 حکم کا تم میں سے پس اگر جھگڑو۔ تم بیچ کسی چیز کے پس پھرو اس کو طرفِ بد کے اور رسول
 کے۔ اگر ہو تم ایمان لانے ساتھ اللہ کے اور دین پہ بچھلے کی یہ بہتر ہے۔ اور اچھا ہے جزائیں
 ف۔ اختیار والے بادشاہ اور قاضی اور جو کسی کام پر مقرر ہو۔ اس کے حکم پر چلنا ضرور ہے جب تک وہ
 خلافِ خدا اور رسول حکم نہ کرے۔ اگرچہ مخالف کرے۔ تو وہ حکم نہ مانے۔ اگر وہ مسلمان جھگڑتے ہیں ایک
 کہا چل شرع میں جو ع کریں دوسرے نے کہا میں ع نہیں کرتا مجھے شرع سے کام نہیں ہنسیکافر و فاسق و فاجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم من تشبه بقوم فهو منهم

<p>حضرت کہیا جو قوم کسی کی سم پیاری جانے تا بعد از نبی سے تا میں رحمت پھرے بھلندی کرن ساکھی لوٹری ہون جیلوں کو اٹیں جس دن شا کی فکر دے جو کوئی شکی کرسی ایہ مسئلہ سب ملان جان سب کو ٹی پڑھے پڑھاو مومنات ہمیں برا بناون بیدیناں چالے نہ اکرن نے حق نہ نمن پرے پریرے جاون</p>	<p>اود مرد ووا نہاں سے وچوں کافر ساڈے ہانے مومن نیکر کفر خریدن عقل نیارے دیندی ساتھ لے دے نال کفار اساتھ نبی سے ناہیں فقہ کتا باں آکھن اسوں کافر سو کر مرسی۔ دشن والا بنے وہابی سب کو ٹی برا منادے سنت اہل جماعت سداون لوٹری منگن والے رسم کفر دی چوڑن ناہیں لٹے مارن آون</p>
--	---

مذہب بن امام صاحب سے امر نہ منی
 شرک کا وہ قبراں پوچھ خفی نام سداون
 جس نے کدے مسیت نہ ٹٹھی کلمہ پاؤں آو
 اکھا پوچھ منہ ٹٹھیں جد کوئی لڑکا جہدا
 ایشیئے سب جھوٹے دنیوں ختم عدالت سوتی
 سب کچھ کرن سداون سستی کوڑیاں عویالوا
 ایسی رسم امام صاحبوں جبکہ سوندی پیاری
 سنت اک مٹو پوچھ جس وقت دنہ آئی
 ایتھے ضدندار کوئی زور شرع دانا ہیں
 ضد نہ کرو خدا نہیں ڈرو نہ اوہ دن سارو
 اوشنا جہاندرے ربکا پاسوں ضدوں پاٹے
 وحدت منزل مذہب سے ہنا ابو حنیفی والا
 عبدالستار عملان باجوں ص امید نہ کاٹی
 جو چچھاں سیکھاں انگوں کھنڈیاں انگنڈوں
 صورت ٹول پونٹاک پہنی شہوں عی ان کسی
 جے جبکہ کلمہ پڑھے ربانوں چال چلے انکاراں
 جو مرنے پر نئے جمیاں پوچھ رسم گھاراں کسے
 بدعتیاندی سند ایہا جوا گلے اڑے آہے
 قولوں فعلوں عمل طرفیہ جو کر سنی نبیاں ا

عورتی گل بہت مٹو رہا یہ تقلید کی ہوئی
 چھوڑ نماز شریاں پیوں خفی بن بن آون
 اوہ بھی ہو گیا حنفیاں چوں کفروں شرم نہ آو
 اوہ بھی حنیفے پاک سداون عجب نکاشہ بن ا
 ہنر جویں سداون چوہڑے منع نہ کردا کوئی
 جے بدر سماں نہیں باز نہ آون دمنہ کالے
 لہندے چڑھو دے مذہب اس کیونکہ ہندو جا
 پھرو و بار نمازاں پڑھیاں جانی سال فضا
 او تھے ضد اں کڈھن ان مٹو خ والیا پہا ہیں
 جے رتی ماشہ رہیا اے تول کہو نہ احاطہ و
 کون شاگرداں خفی مناوے کسندوں طاقت کے
 چارے صا سنت مذہب سمجھنا میں جاں
 رہنوں شرم محمدیاں یوں کی کچھ شکل بناٹی
 صورت محمدی نہاں نہاوے ٹوڑا ہر دوہا
 بھی چال کل موافق سنت تیں ہوو کل پوری
 یا صورت شکل نہاں می کھتی لیٹن پوچھ گول
 شرع ایہی دے نہاں نہاں بڑیری چڑھن
 سالوں اوہ راہ پہلا مہن کویں کوئی بدلائے
 رحمت فضلوں مٹو خ اندر نہیں چلا یا جاندا

عمل قبول اس کوئی جاسیٰ فرح ناراں

طور طغیر لے جو شہری کسی رسم گفاراں

قوله تعالى اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم

یعنی پیروی کر اس چیز کی کہ بھیجی گئی تمہارے پاس تمہارے رب کی طرف سے

یعنی مکمل قرآن اٹھاؤ جو کچھ آیا طرف تمہاری
ہیں آکھن سمجھو قرآن آوے کسی کوئی سمجھاوے
جے سمجھو قرآن ہی مشکل عام کیوں دھکم پیرا
جو کنسر ہدایہ شرع وقایح پنج ہج سجنان ہون

اود رب تمہارے طرفوں طرف تمہاری نعمت پیا
نے اللہ صاحب حکم تمام اتبعون فرماوے
نے لا متکلف سمجھیں اللہ صاحب سرحد ہارا
نے آکھن سمجھو قرآن نہ آوے ایہ کی غضب کمان

قوله تعالى لقد يسرنا القرآن للذکر فمیل من ذکر

ترجمہ اور تحقیق سنا کیا ہم نے قرآن کو واسطے سمجھنے کے پس ہے کوئی نصیحت پکڑنے والا

ہیں جبکہ سمجھو قرآن آوے بہتر نصیحت کس ہیں
پر جب کوئی عاقل سمجھا تو اے سمجھن چاہیں جائیں
فرنگی داخل بھنگی لیاوے بن سمول سنوئی

یعنی ہے کوئی ذکر کرے جو پھر نصیحت کس ہیں
انہاں لکھ ہزار طرح سمجھاتاں بھی سمجھن نہیں
قرآن اسرنا عمر و ہانی عاقل تنقیدیں ہووے

الحق مرہ

خلق اللہ نوں دین سکھا کے ایہ اچا ہے میرا
خیر الناس مع یتفع الناس چ حدیثا

دین سکھاوے لوگ تا ہیں واہ واہ عمل چنگیر
نافع خلقت بہتر جانوں آپ نبی فرمایا

حدیث الشاکت عن الحق فهو شیطان

جو ہوندے چلے چکے اور انہوں میں کون بناوے
 امر معروف جو کہ سننا نہیں ہوندے سنگ جبرسن
 علماء یہود و مجاہد حق چھپا یا ناں نہاں کیا وانی
 اے اہل علم تم میں نایب نبیاں سمجھنا نہ سچاؤ
 قاضی رضی گھلیاں نے بہاویں کوئی بندھاوے
 جو عالم لوکاں کے نصیحت اس نشا نشو بہو
 دیکھو چال سولان انہاں کیا کیا دیکھو اہاؤ
 جے حق کہن نہیں یا جاوے پیغمبر فرماوے
 میں پکا حنفی شک نہیں میں حقوں میں فیہ
 جو حق چھپاؤں نہیاں رن کو او کو و سولاون
 ایسیاں لوکاں تائیں کرد العنت حق تعالیٰ
 پرالسن مانے دیوچ بہائی ہے کتہی خرابی
 جو بدعت شریکوں کر کر اوے اُسنے رضی سند
 جو بدعت شریک کیا کر حنفی نام سداون ہائی
 جس دنال عداوت ہو اس گل نہ مول سکھاؤ
 ٹھپے ہوئے قرآن نوں متن گھلا متن ہیں
 مشرک کہن بانی انہی اساں رسول پیارا
 ایہ دین نبی و امثال شرک و او اسدا اتے
 نے حکم سنایا اپنا بھیج پیغمبر تائیں

اوہ شیطان بہائی گولگا خود حضرت فرماوے
 باندراں سوراں و ممتہ قیامت نہاں کر سن
 طعن لعن نے جھڑکاں جھنباں چہ کلام بانی
 شرک بدعت برائیاں لوں یکے مت ہٹاؤ
 گندہ حق کہن کلکو درزی بہاویں جاوے کوئی اوندہ کہاؤ
 جے الٹا اسوں کرو ملا مت و قیامت بہو
 گالیوں اس گلی قبولی گتھوں باز نہ آئے
 اوہ سب جگیاں نہیں دھڑھ شہیدوں جہ پائے
 جو حنفی ہو کر حق چھپاؤے گندا اس عقیدہ
 اوہ احمق دنیا لرن پیاری سچ نہ مولوں
 بھی لعنت کرنے والی ساری لعنت کن کمال
 جو نا بعد از ہورب نبی داسوں کہن ہابی
 جو حکم سنائے سب نبی و ابراہیموں کہندے
 انہاں لٹنا ل عداوت جالونالے نبی آلہی
 اوہ کرے بیان سچاواں لوں تاں بھی عطاوے
 جو کوئی کہوں سنائے انہاں منکر ہون تہا ہیں
 تا بعد از کرن نہ سرگز آخر ہوگ نتارا
 نے جیہڑی طرین اس پرچالوں عافاں کھڑو گتے
 اس کیا او طرف اللہ دی جو ہے ساڈا ساہیں

اُس تہیں پہنچے عالم فاضل وہ بھی پئے بلان
 ایہو حکم ہے داجا نو سہو ر لٹاں تہے جھٹرا
 جوتا بعداری کرسی اتھے او سے جنت پاسی
 جو بے فوہالی کرے اللہ دئی لے نئی پاسے
 پھر کوئی بچا نہ سکے اُس تہیں پیر فقیر جو ملا
 تے جہڑے کلہر پھرنے والے اوہ بھی جنت جان
 وجہ پنجاب گفویاں لکھا کر کے دہایاں یاں
 بدعت شرک نے رسم کھلاں پایا بہن ندرا
 جہ سماں شرک گفویاں کھال انجھو چوڑے
 جو شرک کرے تہیں چیز لکدا لنگر لکھٹا
 جو سماں شرک لکریاں کے مسلمان سدا
 شرک جی کوئی آفتنا میں سُنو پوکا سدا
 اک شال شرک ی میں مہن لکھ لکھیا انہاں
 جو دین اس ہرود وچوں پہر پہاڑیو ذرا کھنڈا
 کوئی مہناں نہرا لکھیا کر کے ڈھیر رُود لگا

جو قسمت کہوٹی والے سُکے پے پریر جے دن
 بعداری کر دیری سہو ر نئی جو آیا میسر
 ایہ العام ہلیکا اُس لٹاں و فرخ و پرچ نہ جاسی
 ہوسی سخت سزا اس تہیں سترنی و فرخ ناسے
 باہو شفاعت پیغمبر سہو جہو ہیا جالوں گلاں
 پر جاسن جہڑے شرک کفر تہیں اپنا آپ جاسن
 دین نبی چہ سستی ہوئی و دہیا شرک نہایا
 پڑہن نماں لے بندے عمل رسیا ہورا
 جیچ بہشتان جان سناں پھر کا فر کھری سہوئے
 جے سنگ ران جنگ تے تے کیتا او گچا
 جیونکر کا لاگتا ہو کے موتی نام سدا
 جتھے نام شرک آوے او تہوں نسو بہائی
 شاید سُکر فکر کرن جو پہلے پئے کورا میں
 تے شرک توں بیان رنبد دل بہشت چنیدا
 اک تش چنگی پچ اُس و سارا ڈھیر حلاو

اعلان واضح ہو کہ ہمارے یہاں تفرسم کی کتابیں عربی فارسی
 اردو و گورکھی شمسٹری وغیرہ برعایت مل سکتی ہیں جسکو صورت ہوا طلب وین
 حاجی حاج الدین سراج الدین تاجران کتب لاہور کشمیری بازار
 مخدیان

